

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๕/๒๕๕๙

เรื่อง แนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๓ (๑/๒๕๕๙) เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๓๔/๒๕๕๕ เรื่อง แนวปฏิบัติทางบัญชี เกี่ยวกับการโอนและการรับโอนสินทรัพย์ทางการเงิน

ข้อ ๓ ให้ใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

แนวปฏิบัติทางการบัญชี สำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

ความเป็นมา

แนวปฏิบัติทางการบัญชีนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ในการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินโดยในการปรับปรุงแนวปฏิบัติทางการบัญชีในครั้งนี้จะยกเลิกแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการโอนและการรับโอนสินทรัพย์ทางการเงินเดิม เพื่อให้หลักการในเรื่องของการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (IFRS 9, “Financial Instruments”) แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มีเนื้อหาสรุปได้ดังนี้

- 1 แนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ซึ่งสินทรัพย์ทางการเงินในที่นี้ หมายถึง เงินสด สิทธิตามสัญญาที่จะแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงินของกิจการกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการอื่นภายใต้เงื่อนไขที่จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการ ตลอดจนตราสารทุนของกิจการอื่น ดังนั้นแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้จึงครอบคลุมถึงการบัญชีสำหรับลูกหนี้ที่ซื้อมา และการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (securitization)
- 2 หากการโอนสินทรัพย์ทางการเงินเข้าเงื่อนไข ผู้โอนสามารถตัดบัญชีสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนออกจากงบแสดงฐานะการเงินและรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินทุกรายการที่ได้รับหรือที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนด้วยมูลค่ายุติธรรม พร้อมกันนั้น ผู้โอนต้องรับรู้รายการกำไรหรือรายการขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการโอนดังกล่าว
- 3 หากการโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไข ผู้โอนต้องแยกแยะแสดงสินทรัพย์ที่โอนเป็นรายการแยกต่างหากแต่ยังคงจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไว้ดังเดิม ผู้โอนจะตัดบัญชีสินทรัพย์ที่โอนออกจากงบแสดงฐานะการเงินเมื่อผู้โอนผิคนัดชำระหนี้ตามสัญญาการโอนสินทรัพย์ที่ทำให้ผู้โอนไม่สามารถไถ่ถอนสินทรัพย์ที่โอนได้อีกต่อไป
- 4 หากการโอนสินทรัพย์ทางการเงินเข้าเงื่อนไข ผู้รับโอนจะรับรู้สินทรัพย์ที่รับโอนมาด้วยมูลค่ายุติธรรมบวกต้นทุนทางตรงที่เกี่ยวข้อง
- 5 หากการโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไข ผู้รับโอนต้องไม่รับรู้สินทรัพย์ที่รับโอนมาเป็นสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงิน แต่ต้องบันทึกรายการโอนเป็นการให้กู้ยืมโดยมีสินทรัพย์นั้นเป็นหลักประกัน เมื่อผู้รับโอนขายหลักประกัน ผู้รับโอนต้องบันทึกสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการขายพร้อมกับรับรู้ภาระผูกพันที่จะต้องส่งมอบหลักประกันคืนแก่ผู้โอน หากผู้โอนผิคนัดชำระหนี้ที่ทำให้ผู้โอนไม่สามารถไถ่ถอนหลักประกันได้อีกต่อไป ผู้รับโอนต้องรับรู้หลักประกันที่ยังไม่ได้ขายเป็น

สินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรม เว้นแต่หลักประกันนั้นเป็นลูกหนี้ที่รับโอนซึ่งผู้รับโอนต้องรับรู้ลูกหนี้ดังกล่าวด้วยราคาตามบัญชี ในกรณีที่ผู้รับโอนขายหลักประกันไปแล้วผู้รับโอนต้องตัดบัญชีภาระผูกพันที่จะต้องส่งมอบหลักประกันคืนแก่ผู้โอน

- 6 กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินทุกรายการที่แสดงเป็นสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงิน และรับรู้รายการขาดทุนจากการด้อยค่าตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น ๆ
- 7 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ได้ให้แนวทางเกี่ยวกับการจัดประเภทและวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินที่ซื้อมา โดยให้นำหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินให้สินเชื่อ หรือเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน มาประยุกต์ใช้แล้วแต่กรณี นอกจากนี้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ยังได้ให้แนวทางเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหลักประกันทั้งทางด้านผู้โอนและผู้รับโอนในกรณีที่การโอนนั้นไม่เข้าเงื่อนไข
- 8 ในปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำหนดแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน กิจการจึงมีการรับรู้และแสดงรายการดังกล่าวแตกต่างกันออกไป

อ้างอิง

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

วัตถุประสงค์

แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นไปอย่างสอดคล้องกับเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจของรายการที่เกิดขึ้น และเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่จะมีการประกาศและมีผลบังคับใช้ในอนาคต

ขอบเขต

- 1 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับทุกกิจการสำหรับเครื่องมือทางการเงินทุกประเภท ยกเว้นรายการต่อไปนี้
 - 1.1 ส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า ต้องบันทึกบัญชีตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบการเงินรวม

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า กิจการต้องถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กับตราสารอนุพันธ์ทางการเงินในส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือกิจการร่วมค้า เว้นแต่ตราสารอนุพันธ์ทางการเงินนั้นเป็นไปตามคำนิยามของตราสารทุนของกิจการตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 เรื่อง การแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน
- 1.2 สิทธิและภาระผูกพันภายใต้สัญญาเช่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า อย่างไรก็ตาม
 - 1.2.1 ลูกหนี้สัญญาเช่าที่มีการรับรู้โดยผู้ให้เช่า ต้องปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
 - 1.2.2 เจ้าหนี้สัญญาเช่าการเงินที่มีการรับรู้โดยผู้เช่า ต้องปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
 - 1.3 สิทธิและภาระผูกพันของนายจ้างภายใต้โครงการผลประโยชน์ของพนักงานให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน
 - 1.4 เครื่องมือทางการเงินที่ออกโดยกิจการซึ่งเข้าเงื่อนไขของตราสารทุนตามนิยามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 เรื่อง การแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (ซึ่งรวมถึง สิทธิที่จะซื้อหรือจะขายและใบสำคัญแสดงสิทธิ) หรือรายการที่จัดเป็นตราสารทุนตามนิยามในย่อหน้าที่ 6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 เรื่อง การแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน
 - 1.5 สิทธิและภาระผูกพันที่เกิดขึ้น (1) ภายใต้สัญญาประกันภัยตามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาประกันภัย นอกเหนือจากสิทธิและภาระผูกพันของผู้ซื้อที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยที่เป็นไปตามคำนิยามของสัญญาค้ำประกันทางการเงินหรือ (2) สัญญาที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาประกันภัย เนื่องจากสัญญามีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ
 - 1.6 สัญญาล่วงหน้าระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายหุ้นที่จะซื้อหรือขายซึ่งจะทำให้เกิดการรวมธุรกิจ ณ วันที่ซื้อธุรกิจในอนาคต ซึ่งเป็นการรวมธุรกิจตามขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การรวมธุรกิจ ระยะเวลาของสัญญาล่วงหน้าต้องไม่เกินระยะเวลาที่สมเหตุสมผลที่จำเป็นต้องใช้ในการขออนุมัติและในการทำรายการให้แล้วเสร็จ
 - 1.7 เครื่องมือทางการเงิน สัญญา และภาระผูกพันภายใต้การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ยกเว้นสัญญาภายใต้ขอบเขตย่อหน้าที่ 2.4 ถึง 2.7 ที่ต้องปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
 - 1.8 สิทธิที่จะได้รับชำระเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายให้กับกิจการซึ่งถูกกำหนดให้ต้องชำระหนี้สินซึ่งรับรู้เป็นประมาณการหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณ

การหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น หรือในงวดก่อนหน้า กิจการได้เคยรับรู้ ประมวลการหนี้สินไว้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมวล การหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

- 1.9 สิทธิและภาระผูกพันภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาเกี่ยวกับลูกค้า (เมื่อมีการประกาศใช้) ที่เป็นเครื่องมือทางการเงิน เว้นแต่ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาเกี่ยวกับลูกค้า (เมื่อมีการ ประกาศใช้) ได้ระบุให้ใช้วิธีการทางบัญชีที่กล่าวตามที่กำหนดไว้ในแนวปฏิบัติทางบัญชีนี้
- 1.10 สิทธิและภาระผูกพันจากการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหาและสินทรัพย์ที่ถูกหนีโอนให้เพื่อ ชำระหนี้ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 104 เรื่อง การบัญชีสำหรับการปรับ โครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา (ปรับปรุง 2545) และการตีความมาตรฐานการบัญชี เรื่องที่ 9 เรื่อง สินทรัพย์ที่ถูกหนีโอนให้เพื่อชำระหนี้

การตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน

- 2 ในงบการเงินรวม ย่อหน้าที่ 3 ถึง 10 และภาคผนวกย่อหน้าที่ ข1 ถึง ข7 จะนำมาถือปฏิบัติใน ระดับของงบการเงินรวม ดังนั้นในลำดับแรกกิจการต้องจัดทำงบการเงินรวม โดยรวมทุกบริษัทย่อย ตามข้อกำหนดที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบ การการเงินรวม แล้วจึงนำย่อหน้าดังกล่าวมาถือปฏิบัติกับกลุ่มกิจการ
- 3 ก่อนการประเมินว่าการตัดรายการออกจากบัญชีและจำนวนที่ตัดออกมีความเหมาะสมตาม ข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 หรือไม่ กิจการต้องกำหนดว่าควรนำย่อหน้าดังกล่าวมาถือ ปฏิบัติกับส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือส่วนหนึ่งของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มี ลักษณะคล้ายคลึงกัน) หรือสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน) ทั้งจำนวน โดยมีข้อพิจารณาดังต่อไปนี้
 - 3.1 ย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 จะนำมาถือปฏิบัติกับส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือส่วนหนึ่ง ของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ก็ต่อเมื่อส่วนของสินทรัพย์ทาง การเงินที่กำลังได้รับการพิจารณาให้ตัดรายการออกจากบัญชีมีลักษณะตามข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้
 - 3.1.1 ส่วนที่กำลังได้รับการพิจารณาดังกล่าวนั้นมีส่วนประกอบเพียงกระแสเงินสดที่ระบุไว้ อย่างเฉพาะเจาะจงจากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มี ลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการเข้าทำสัญญาเฉพาะส่วนอัตราดอกเบี้ย (an interest rate strip) ซึ่งทำให้คู่สัญญาได้รับสิทธิในกระแสเงินสดจากดอกเบี้ย แต่ ไม่มีสิทธิในกระแสเงินสดจากเงินต้นของตราสารหนี้นั้น ย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 จะนำมา ถือปฏิบัติกับกระแสเงินสดจากดอกเบี้ย
 - 3.1.2 ส่วนที่กำลังได้รับการพิจารณาดังกล่าวนั้นมีส่วนประกอบเพียงส่วนแบ่งเต็มตาม สัดส่วน (fully proportionate) (ตามส่วน (pro rata)) ของกระแสเงินสดจาก

สินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการเข้าทำสัญญาซึ่งทำให้คู่สัญญาที่มีสิทธิในร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดทั้งหมดจากตราสารหนี้ ย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 จะนำมาถือปฏิบัติสำหรับร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดนั้น หากมีคู่สัญญามากกว่าหนึ่งราย คู่สัญญาแต่ละรายไม่จำเป็นต้องมีส่วนแบ่งตามสัดส่วนของกระแสเงินสด ถ้ากิจการที่เป็นผู้โอนมีสิทธิในส่วนแบ่งเต็มตามสัดส่วน (fully proportionate)

3.1.3 ส่วนที่กำลังได้รับการพิจารณาดังกล่าวนั้นมีส่วนประกอบเพียงส่วนแบ่งเต็มตามสัดส่วน (fully proportionate) (ตามส่วน (pro rata)) ของกระแสเงินสดที่ระบุไว้ อย่างเฉพาะเจาะจงจากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการเข้าทำสัญญาซึ่งทำให้คู่สัญญาได้รับสิทธิในร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดที่เป็นดอกเบี้ยจากสินทรัพย์ทางการเงิน ย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 จะนำมาถือปฏิบัติสำหรับร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดที่เป็นดอกเบี้ยนั้น หากมีคู่สัญญามากกว่าหนึ่งราย คู่สัญญาแต่ละรายไม่จำเป็นต้องมีส่วนแบ่งตามสัดส่วนของกระแสเงินสดที่ระบุไว้ อย่างเฉพาะเจาะจง ถ้ากิจการที่เป็นผู้โอนมีสิทธิในส่วนแบ่งเต็มตามสัดส่วน (fully proportionate)

3.2 ในกรณีอื่น ๆ ให้นำย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 มาถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งจำนวน) ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการโอน (1) สิทธิในการรับกระแสเงินสดร้อยละ 90 แรกสุดหรือหลังสุดของเงินที่เก็บได้จากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) หรือ (2) สิทธิในร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดจากกลุ่มลูกหนี้ แต่กิจการให้การค้ำประกันเพื่อชดเชยผลขาดทุนจากการให้สินเชื่อให้แก่ผู้ซื้อเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละ 8 ของจำนวนเงินต้นของลูกหนี้ ให้นำย่อหน้าที่ 4 ถึง 10 มาปฏิบัติกับสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ทั้งจำนวน

ในย่อหน้าที่ 4 ถึง 13 คำว่า “สินทรัพย์ทางการเงิน” หมายถึง ส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือส่วนหนึ่งของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.1 หากไม่ใช่กรณีดังกล่าวจะหมายถึงสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ทั้งจำนวน

- 4 กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินออกจากบัญชี เฉพาะเมื่อมีเหตุการณ์ต่อไปนี้เกิดขึ้น
 - 4.1 สิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินได้สิ้นสุด หรือ
 - 4.2 กิจการได้โอนสินทรัพย์ทางการเงินตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 5 และ 6 และการโอนนั้นเข้าเงื่อนไขการตัดรายการออกจากบัญชีตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 7

- 5 กิจการได้ออนสิทธิ์ทางการเงิน ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
 - 5.1 กิจการได้ออนสิทธิ์ตามสัญญาในการรับกระแสเงินสดจากสิทธิ์ทางการเงินนั้น หรือ
 - 5.2 กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาในการรับกระแสเงินสดจากสิทธิ์ทางการเงิน แต่รับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับผู้รับรายได้รายหนึ่งหรือหลายราย ตามข้อตกลงที่เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 6
- 6 เมื่อกิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสิทธิ์ทางการเงิน (“สิทธิ์เพิ่มเติม”) แต่รับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับกิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ (“ผู้รับคนสุดท้าย”) จะถือว่ารายการดังกล่าวเป็นการโอนสิทธิ์ทางการเงิน ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสามข้อดังต่อไปนี้
 - 6.1 กิจการไม่มีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินให้กับผู้รับคนสุดท้าย นอกเหนือจากจำนวนเงินเท่าที่เก็บได้จากสิทธิ์เดิมนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้ากิจการให้เงินกู้ยืมระยะสั้นแก่ผู้รับคนสุดท้าย โดยกิจการมีสิทธิที่จะเรียกคืนเงินให้กู้ยืมได้เต็มจำนวนรวมทั้งดอกเบี้ยค้างรับตามอัตราดอกเบี้ยในตลาด การให้กู้ยืมดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการผิดเงื่อนไข
 - 6.2 สัญญาโอนมีเงื่อนไขห้ามกิจการขายสิทธิ์เพิ่มเติมหรือวางสิทธิ์เพิ่มเติมเป็นหลักประกัน นอกจากใช้เป็นหลักประกันให้แก่ผู้รับคนสุดท้ายสำหรับภาระผูกพันที่จะจ่ายกระแสเงินสดให้แก่ผู้รับคนสุดท้าย
 - 6.3 กิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องส่งมอบกระแสเงินสดทั้งหมดที่กิจการเก็บแทนผู้รับคนสุดท้ายให้กับผู้รับคนสุดท้ายโดยไม่ล่าช้าอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนั้น กิจการไม่มีสิทธิที่จะนำกระแสเงินสดที่ได้รับไปลงทุน เว้นแต่เป็นการลงทุนในเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบกระแสเงินสด) ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ จากวันที่เก็บเงินได้จนถึงวันที่มีการกำหนดให้ส่งมอบเงินให้ผู้รับคนสุดท้าย และมีการส่งมอบดอกเบี้ยรับใด ๆ ที่เกิดจากการลงทุนนั้นให้กับผู้รับคนสุดท้าย
- 7 เมื่อกิจการโอนสิทธิ์ทางการเงินตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 5 กิจการต้องพิจารณาว่ากิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของสิทธิ์ทางการเงินไว้เพียงใด โดยมีประเด็นในการพิจารณาดังนี้
 - 7.1 ถ้ากิจการได้ออนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสิทธิ์ทางการเงินนั้น กิจการต้องตัดรายการสิทธิ์ทางการเงินนั้นออกจากบัญชี และบันทึกเป็นสิทธิ์หรือหนี้สินแยกต่างหากสำหรับสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นหรือที่ยังคงไว้จากการโอน
 - 7.2 ถ้ากิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสิทธิ์ทางการเงินนั้น กิจการต้องบันทึกรายการสิทธิ์ทางการเงินนั้นต่อไป
 - 7.3 ถ้ากิจการไม่ได้โอนหรือไม่ได้คงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของ

ทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ทางการเงินนั้นกิจการต้องพิจารณาว่ากิจการยังคงมีการควบคุมในสินทรัพย์ทางการเงินนั้นอยู่หรือไม่ โดยมีประเด็นในการพิจารณา ดังนี้

7.3.1 ถ้ากิจการไม่ได้คงไว้ซึ่งการควบคุม กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินนั้น ออกจากบัญชี และรับรู้แยกต่างหากเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดขึ้นหรือที่ยังคงไว้จากการโอน

7.3.2 ถ้ากิจการยังคงไว้ซึ่งการควบคุม กิจการต้องบันทึกรายการสินทรัพย์ทางการเงินนั้นต่อไปเท่าที่กิจการยังคงมีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินนั้น (ดูย่อหน้า ที่ 17)

8 การโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน (ดูย่อหน้า ที่ 7) จะมีการประเมินโดยการเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อความผันผวนของจำนวนและช่วงเวลาของกระแสเงินสดสุทธิของสินทรัพย์ที่โอนของกิจการ ทั้งก่อนและหลังการโอน กิจการยังคงความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ทางการเงินนั้นหากการโอนไม่ทำให้ความเสี่ยงต่อความผันผวนในมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตจากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ (ตัวอย่างเช่น กิจการได้ขายสินทรัพย์ทางการเงินโดยมีสัญญาในการซื้อคืนที่ราคาที่จะระบุไว้แน่นอน หรือที่ราคาขายสินทรัพย์ทางการเงินบวกด้วยผลตอบแทนของผู้ให้กู้ยืม) กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น หากความเสี่ยงที่กิจการมีจากความผันผวนในมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตจากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่มีนัยสำคัญอีกต่อไปเมื่อเปรียบเทียบกับความผันผวนรวมในมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตของสินทรัพย์ทางการเงิน (เช่น กิจการได้ขายสินทรัพย์ทางการเงินโดยเหลือเพียงสิทธิที่จะซื้อคืนด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่มีการซื้อคืน หรือกิจการได้โอนส่วนแบ่งเต็มตามสัดส่วน (fully proportionate) ของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่า (a larger financial asset) ในข้อตกลง เช่น การโอนขายต่อเงินให้สินเชื่อโดยผู้ขายด้อยสิทธิในส่วนที่คงเหลือ ซึ่งเข้าเงื่อนไขตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 6)

9 บ่อยครั้งที่รายการที่เกิดขึ้นจะมีความชัดเจนว่ากิจการได้โอนหรือยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญและไม่มีคามจำเป็นที่ต้องทำการคำนวณแต่อย่างใด ในบางกรณีจะมีความจำเป็นที่จะคำนวณและเปรียบเทียบความเสี่ยงของกิจการต่อความผันผวนของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตทั้งก่อนและหลังการโอน การคำนวณและการเปรียบเทียบทำโดยใช้อัตราดอกเบี้ยตลาดในปัจจุบันที่เหมาะสมเป็นอัตราคิดลด ความผันผวนในกระแสเงินสดสุทธิที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผลในทุกกรณีจะมีการพิจารณาโดยให้น้ำหนักกับผลลัพธ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้มากกว่า

10 การพิจารณาว่ากิจการยังคงมีการควบคุม (ดูย่อหน้า ที่ 7.3) สินทรัพย์ที่โอนหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้รับโอนในการขายสินทรัพย์ หากผู้รับโอนมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะขายสินทรัพย์นั้นทั้งจำนวนให้กับบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน และสามารถที่จะทำได้โดยฝ่าย

เดียวโดยไม่จำเป็นต้องกำหนดข้อจำกัดเพิ่มเติมในการโอน จะถือว่ากิจการไม่มีการควบคุม ในกรณีอื่น จะถือว่ากิจการยังคงมีการควบคุม

การโอนที่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการออกจากบัญชี

- 11 ถ้ากิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งเข้าเงื่อนไขการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินออกจากบัญชีทั้งจำนวน และยังคงสิทธิการให้บริการสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินโดยได้รับค่าตอบแทน กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการสำหรับสัญญาบริการนั้น หากคาดว่าค่าตอบแทนที่จะได้รับจะไม่สามารถชดเชยค่าใช้จ่ายในการให้บริการของกิจการได้อย่างเพียงพอ กิจการต้องรับรู้หนี้สินที่เกิดจากภาระผูกพันในการให้บริการนั้นด้วยมูลค่ายุติธรรม หากคาดว่าค่าตอบแทนที่จะได้รับจะสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการให้บริการ กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการให้บริการด้วยจำนวนที่กำหนดจากการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่า (a larger financial asset) ตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 14
- 12 ในกรณีที่ผลจากการโอนทำให้สินทรัพย์ทางการเงินถูกตัดออกจากบัญชีทั้งจำนวน แต่การโอนส่งผลให้กิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ หนี้สินทางการเงินใหม่ หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการ กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินใหม่ หนี้สินทางการเงินใหม่ หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรม
- 13 ในการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินออกจากบัญชีทั้งจำนวน ผลแตกต่างกันระหว่าง
 - 13.1 มูลค่าตามบัญชี (วัดมูลค่า ณ วันที่ตัดรายการออกจากบัญชี) และ
 - 13.2 สิ่งตอบแทนที่ได้รับ (รวมถึง สินทรัพย์ใหม่ที่ได้มาหักด้วยหนี้สินใหม่ที่รับมา)ต้องมีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 14 หากสินทรัพย์ที่โอนเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงินส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่า (a larger financial asset) (เช่น เมื่อกิจการโอนกระแสเงินสดในดอกเบี้ย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตราสารหนี้ ดูย่อหน้าที่ 3.1) และส่วนที่มีการโอนนั้นเข้าเงื่อนไขการตัดรายการออกจากบัญชีทั้งจำนวน มูลค่าตามบัญชีเดิมของสินทรัพย์ทางการเงินส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่า (a larger financial asset) ต้องมีการปันส่วนระหว่างส่วนที่จะต้องรับรู้รายการต่อไป และส่วนที่จะต้องตัดรายการออกจากบัญชี โดยพิจารณามูลค่ายุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับแต่ละส่วนในวันที่มีการโอน เพื่อวัตถุประสงค์นี้ สินทรัพย์ที่เกิดจากการให้บริการที่ยังคงไว้ จะต้องถือเป็นส่วนที่มีการรับรู้ต่อไป ผลแตกต่างกันระหว่าง
 - 14.1 มูลค่าตามบัญชี (วัดมูลค่า ณ วันที่ตัดรายการออกจากบัญชี) ที่ปันส่วนให้กับส่วนที่จะต้องตัดรายการออกจากบัญชี และ
 - 14.2 สิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับส่วนที่ตัดรายการออกจากบัญชี (รวมถึง สินทรัพย์ที่ได้มาใหม่หักด้วยหนี้สินใหม่ที่รับมา)ต้องมีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

- 15 เมื่อกิจการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีเดิมของสินทรัพย์ทางการเงินส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่า (a larger financial asset) ให้กับส่วนที่จะต้องรับรู้รายการต่อไป และส่วนที่จะต้องตัดรายการออกจากบัญชีมูลค่ายุติธรรมของส่วนที่จะต้องรับรู้รายการต่อไปจำเป็นต้องได้รับการวัดมูลค่า ในกรณีที่กิจการมีประวัติการขายบางส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับส่วนที่ยังคงต้องรับรู้รายการต่อไปหรือมีรายการซื้อขายอื่นในตลาดสำหรับบางส่วนดังกล่าว ราคาล่าสุดของรายการที่เกิดขึ้นจริงถือเป็นประมาณการมูลค่ายุติธรรมที่ดีที่สุดสำหรับส่วนที่ยังคงต้องรับรู้รายการต่อไป ในกรณีที่ไม่มีราคาเสนอซื้อขายหรือไม่มีรายการซื้อขายในตลาดล่าสุดที่จะสนับสนุนมูลค่ายุติธรรมสำหรับส่วนที่ยังคงต้องรับรู้รายการต่อไป ประมาณการมูลค่ายุติธรรมที่ดีที่สุดคือผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่า (a larger financial asset) ทั้งจำนวนและสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากผู้รับโอนสำหรับบางส่วนที่มีการตัดรายการออกจากบัญชี

การโอนที่ไม่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการออกจากบัญชี

- 16 ถ้าการโอนไม่ได้ส่งผลให้มีการตัดรายการออกจากบัญชี เนื่องจากกิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ที่โอน กิจการยังคงต้องรับรู้รายการสินทรัพย์ที่โอนต่อไปทั้งจำนวน และต้องรับรู้หนี้สินทางการเงินสำหรับสิ่งตอบแทนที่ได้รับ ในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากนั้นกิจการต้องรับรู้รายได้ใดก็ตามที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ที่โอน และค่าใช้จ่ายใดก็ตามที่เกิดขึ้นจากหนี้สินทางการเงิน

ความเกี่ยวข้องต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอน

- 17 ถ้ากิจการไม่ได้โอนหรือไม่ได้คงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ที่โอน และยังคงมีการควบคุมสินทรัพย์ที่โอน กิจการยังคงต้องรับรู้สินทรัพย์ที่โอนต่อไปตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกับสินทรัพย์นั้น โดยขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการในสินทรัพย์ที่โอน คือ ขอบเขตของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการมีจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสินทรัพย์ที่โอน ตัวอย่างเช่น

17.1 ในกรณีที่ความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการอยู่ในรูปของการค้ำประกันสินทรัพย์ที่โอน ขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการ คือ จำนวนเงินที่ต่ำกว่าระหว่าง (1) จำนวนเงินของสินทรัพย์และ (2) จำนวนเงินสูงสุดของสิ่งตอบแทนที่ได้รับซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระคืน (จำนวนเงินที่ค้ำประกัน)

17.2 ในกรณีที่ความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการอยู่ในรูปของสัญญาสิทธิซึ่งกิจการเป็นผู้ออก หรือกิจการซื้อ (หรือเป็นทั้งสองอย่าง) ขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการ คือ จำนวนเงินของสินทรัพย์ที่โอนซึ่งกิจการอาจซื้อคืน อย่างไรก็ตาม ในกรณีของการออกสิทธิที่

จะขายสินทรัพย์ซึ่งมีการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการจะมีการจำกัดอยู่ที่มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอน และราคาใช้สิทธิ แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า (ดูภาคผนวกย่อหน้าที ข13)

- 17.3 ในกรณีที่ความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการอยู่ในรูปของสัญญาสิทธิที่จะชำระด้วยเงินสดหรือข้อกำหนดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในสินทรัพย์ที่โอน ขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการ จะมีการวัดมูลค่าด้วยวิธีเดียวกันกับสัญญาสิทธิที่ไม่ได้จ่ายชำระด้วยเงินสด ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 17.2 ข้างต้น
- 18 ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ต่อไปตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่อง กิจการต้องรับรู้หนี้สินที่เกี่ยวข้องด้วย แม้ว่าจะมีข้อกำหนดในการวัดมูลค่าอื่น ๆ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง สินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวัดมูลค่าตามเกณฑ์ที่สะท้อนสิทธิและภาระผูกพันที่กิจการยังคงไว้ หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะมีการวัดมูลค่าด้วยวิธีที่ทำให้มูลค่าตามบัญชีสุทธิของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง เท่ากับ
- 18.1 ราคาทุนตัดจำหน่ายของสิทธิและภาระผูกพันที่กิจการยังคงไว้ ถ้าสินทรัพย์ที่โอนนั้นวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย หรือ
- 18.2 มูลค่ายุติธรรมของสิทธิและภาระผูกพันที่กิจการยังคงไว้ เมื่อมีการวัดมูลค่าแยกแต่ละรายการ ถ้าสินทรัพย์ที่โอนนั้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม
- 19 กิจการต้องรับรู้รายได้ที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ที่โอนตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่อง และต้องรับรู้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากหนี้สินที่เกี่ยวข้อง
- 20 สำหรับการวัดมูลค่าในภายหลัง การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอน และหนี้สินที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีการรับรู้ต้องบันทึกบัญชีให้สอดคล้องกับแต่ละประเภทรายการ โดยต้องไม่หักกลบลบกัน
- 21 หากขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่องของกิจการเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น กิจการยังคงสิทธิที่จะเลือกซื้อคืนบางส่วนของสินทรัพย์ที่โอน หรือยังคงมีผลประโยชน์เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ส่งผลให้กิจการยังคงความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญและกิจการยังคงไว้ซึ่งการควบคุม) กิจการต้องบันทึกส่วนมูลค่าตามบัญชีเดิมของสินทรัพย์ทางการเงินระหว่างส่วนที่ยังคงต้องรับรู้ต่อไปตามขอบเขตความเกี่ยวข้องต่อเนื่อง และส่วนที่ไม่ต้องรับรู้อีกต่อไปโดยพิจารณามูลค่ายุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับส่วนเหล่านั้น ณ วันที่มีการโอน เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 15 จะมีการนำมาถือปฏิบัติ โดยผลแตกต่างระหว่าง
- 21.1 มูลค่าตามบัญชี (วัดมูลค่า ณ วันที่ตัดรายการออกจากบัญชี) ที่บันทึกส่วนให้กับส่วนที่ไม่ต้องรับรู้อีกต่อไป และ
- 21.2 สิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับส่วนที่ไม่ต้องรับรู้อีกต่อไป
- ต้องมีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

- 22 ถ้าสินทรัพย์ที่โอนมีการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ทางเลือกตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ที่ให้กิจการสามารถกำหนดให้หนี้สินทางการเงินมีการรับรู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนนั้นไม่สามารถนำมาปฏิบัติกับหนี้สินที่เกี่ยวข้องนี้

การโอนทุกประเภท

- 23 ถ้าสินทรัพย์ที่โอนยังคงมีการรับรู้ต่อไป สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องต้องไม่นำมาหักกลบลบกัน ในทำนองเดียวกันกิจการต้องไม่หักกลบรายได้ที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ที่โอนกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากหนี้สินที่เกี่ยวข้อง (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงินย่อหน้า 42 (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 24 ถ้าผู้โอนให้หลักประกันที่ไม่ใช่เงินสด (เช่น ตราสารหนี้หรือตราสารทุน) กับผู้รับโอน วิธีการบัญชีสำหรับหลักประกันในด้านของผู้โอนและผู้รับโอนจะขึ้นอยู่กับพิจารณาว่าผู้รับโอนมีสิทธิที่จะนำหลักประกันนั้นไปขายหรือวางเป็นประกันอีกทอดหนึ่งหรือไม่ และผู้โอนได้ปฏิบัติผิดสัญญาแล้วหรือไม่ ผู้โอนและผู้รับโอนต้องบันทึกบัญชีหลักประกันตามข้อกำหนดที่ระบุดังต่อไปนี้
- 24.1 ถ้าผู้รับโอนมีสิทธิตามสัญญาหรือตามธรรมเนียมปฏิบัติที่จะนำหลักประกันไปขายหรือวางเป็นประกันอีกทอดหนึ่ง เช่นนี้ผู้โอนต้องจัดประเภทสินทรัพย์รายการนั้นใหม่ในงบแสดงฐานะการเงิน (เช่น สินทรัพย์ที่ให้อืม ตราสารทุนที่วางเป็นประกัน หรือลูกหนี้ซื้อคืน) โดยแสดงแยกต่างหากจากสินทรัพย์อื่น
- 24.2 ถ้าผู้รับโอนขายหลักประกันที่ได้รับมา ผู้รับโอนต้องรับรู้รายรับจากการขาย และรับรู้หนี้สินจากภาระผูกพันที่ต้องส่งคืนหลักประกันด้วยมูลค่ายุติธรรม
- 24.3 ถ้าผู้โอนปฏิบัติผิดสัญญาและหมดสิทธิที่จะไถ่ถอนหลักประกันคืนผู้โอนต้องตัดรายการหลักประกันนั้นออกจากบัญชี และผู้รับโอนต้องรับรู้รายการหลักประกันเป็นสินทรัพย์โดยวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม หรือ ในกรณีที่ผู้รับโอนได้ขายหลักประกันไปแล้ว ผู้รับโอนต้องตัดรายการภาระผูกพันที่จะต้องส่งคืนหลักประกันออกจากบัญชี
- 24.4 ทั้งนี้ ยกเว้นที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้า 24.3 ผู้โอนยังคงต้องบันทึกหลักประกันเป็นสินทรัพย์ และผู้รับโอนต้องไม่รับรู้หลักประกันเป็นสินทรัพย์

การตัดรายการหนี้สินทางการเงิน

- 25 กิจการต้องตัดรายการหนี้สินทางการเงิน (หรือบางส่วนของหนี้สินทางการเงิน) ออกจากงบแสดงฐานะการเงิน เฉพาะเมื่อหนี้สินทางการเงินนั้นสิ้นสุดลง เช่น เมื่อภาระผูกพันที่ระบุในสัญญาได้มีการปฏิบัติตามแล้ว ได้มีการยกเลิก หรือสิ้นสุด

- 26 การแลกเปลี่ยนตราสารหนี้ที่มีความแตกต่างในข้อตกลงอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ จะต้องมีการบันทึกบัญชีเป็นรายการสิ้นสุดลงของหนี้สินทางการเงินเดิม และต้องบันทึกบัญชีรับรู้หนี้สินทางการเงินใหม่ ในทำนองเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในข้อตกลงของหนี้สินทางการเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือบางส่วนของหนี้สินนั้น (ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเพราะปัญหาทางการเงินของลูกหนี้หรือไม่ก็ตาม) จะต้องมีการบันทึกบัญชีเป็นรายการหนี้สินทางการเงินเดิมที่ได้สิ้นสุดลง และต้องบันทึกบัญชีรับรู้หนี้สินทางการเงินใหม่
- 27 ผลแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงิน (หรือบางส่วนของหนี้สินทางการเงิน) ที่สิ้นสุดลง หรือที่ได้โอนให้กับบุคคลอื่น และสิ่งตอบแทนที่จ่ายซึ่งรวมถึง สินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสดที่มีการโอนไป หรือหนี้สินที่รับมา ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 28 หากกิจการซื้อคืนบางส่วนของหนี้สินทางการเงิน กิจการต้องบันทึกส่วนมูลค่าตามบัญชีเดิมของหนี้สินทางการเงินระหว่างส่วนที่ยังคงรับรู้ต่อไปและส่วนที่มีการตัดรายการออกจากบัญชี โดยพิจารณามูลค่ายุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับส่วนของหนี้สินทางการเงินเหล่านั้น ณ วันที่มีการซื้อคืน ผลแตกต่างระหว่าง (1) มูลค่าตามบัญชีที่บันทึกส่วนให้กับส่วนที่มีการตัดรายการออกจากบัญชี และ (2) สิ่งตอบแทนที่จ่าย ซึ่งรวมถึง สินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสดที่ได้โอนไปหรือหนี้สินที่รับมา สำหรับส่วนที่มีการตัดรายการออกจากบัญชี ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

การจัดประเภทรายการและวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่รับโอนมา

- 29 ในกรณีการโอนสินทรัพย์ทางการเงินที่เข้าเงื่อนไข ผู้รับโอนจะรับรู้สินทรัพย์ที่รับโอนมาด้วยมูลค่ายุติธรรมบวกต้นทุนทางตรงที่เกี่ยวข้อง
- 30 ในกรณีการโอนสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่เข้าเงื่อนไข ผู้รับโอนต้องไม่รับรู้สินทรัพย์ที่รับโอนมาเป็นสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงิน แต่ต้องบันทึกรายการโอนเป็นการให้กู้ยืมโดยมีสินทรัพย์นั้นเป็นหลักประกัน เมื่อผู้รับโอนขายหลักประกัน ผู้รับโอนต้องบันทึกสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการขายพร้อมกับรับรู้ภาระผูกพันที่จะต้องส่งมอบหลักประกันคืนแก่ผู้โอน หากผู้โอนผิดนัดชำระหนี้ที่ทำให้ผู้โอนไม่สามารถไถ่ถอนหลักประกันได้อีกต่อไป ผู้รับโอนต้องรับรู้หลักประกันที่ยังไม่ได้ขายเป็นสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรม เว้นแต่หลักประกันนั้นเป็นลูกหนี้ที่รับโอนซึ่งผู้รับโอนต้องรับรู้ลูกหนี้ดังกล่าวด้วยราคาตามบัญชี ในกรณีที่ผู้รับโอนขายหลักประกันไปแล้วผู้รับโอนต้องตัดบัญชีภาระผูกพันที่จะต้องส่งมอบหลักประกันคืนแก่ผู้โอน
- 31 เมื่อมีการซื้อหรือรับโอนลูกหนี้มา ให้ผู้ซื้อหรือรับโอนและผู้จัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นเงินให้สินเชื่อ เว้นแต่ผู้ซื้อจะมีเจตนาที่ว่าจะขายลูกหนี้ดังกล่าวในอนาคตหรือมีเจตนาที่ว่าจะรับผลตอบแทนของลูกหนี้ดังกล่าวนอกเหนือจากการรับชำระกระแสเงินสดตามสัญญาของลูกหนี้ อย่างไรก็ตามสาระสำคัญ ให้รับรู้และผู้จัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นเงินลงทุน
- 32 กิจการต้องจัดประเภท วัดมูลค่า รับรู้รายการกำไรหรือขาดทุน และบันทึกรายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่ซื้อมาเป็นเงินให้สินเชื่อ สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อค่า สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อ

ชาย หรือสินทรัพย์ทางการเงินที่จะถือจนครบกำหนด และนำหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินให้สินเชื่อ หรือเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนมาประยุกต์ใช้แล้วแต่กรณี

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหลักประกัน

- 33 ผู้โอนต้องเปิดเผยราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่ใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ยืมที่ได้รับจากผู้รับโอนและเงื่อนไขหรือข้อผูกมัดสำคัญเกี่ยวกับหลักประกันนั้น
- 34 ผู้รับโอนต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้
- 34.1 มูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นงวดของหลักประกันที่รับโอนมา
 - 34.2 เงื่อนไขที่ว่าผู้รับโอนสามารถนำหลักประกันนั้นไปขายหรือว่าเป็นประกันอีกทอดหนึ่ง
 - 34.3 มูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นงวดของหลักประกันที่นำไปขายหรือวางเป็นประกันอีกทอดหนึ่ง
 - 34.4 เงื่อนไขหรือข้อผูกมัดสำคัญเกี่ยวกับหลักประกัน
 - 34.5 ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง

35 วันถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

35.1 วันถือปฏิบัติ

แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ

35.2 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 35.2.1 กิจการไม่ต้องปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่ได้มีการตัดรายการออกจากบัญชีแล้ว ณ วันแรกที่มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี
- 35.2.2 ลูกหนี้ที่รับซื้อหรือรับโอนมาก่อนวันถือปฏิบัติ และบันทึกเป็นเงินลงทุนในลูกหนี้ให้คงการจัดประเภทรายการเป็นเงินลงทุนในลูกหนี้ต่อไปและนำหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ให้กิจการเปิดเผยแนวปฏิบัติทางบัญชีที่แตกต่างกันของลูกหนี้ที่รับซื้อหรือรับโอนมาในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย

การยกเลิกแนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับการโอนและการรับโอนสินทรัพย์ทางการเงิน

- 36 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้แทนแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการโอนและการรับโอนสินทรัพย์ทางการเงิน

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

การตัดรายการออกจาก การโอนสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ได้เคยบันทึกในบัญชี
บัญชี ออกจากงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ

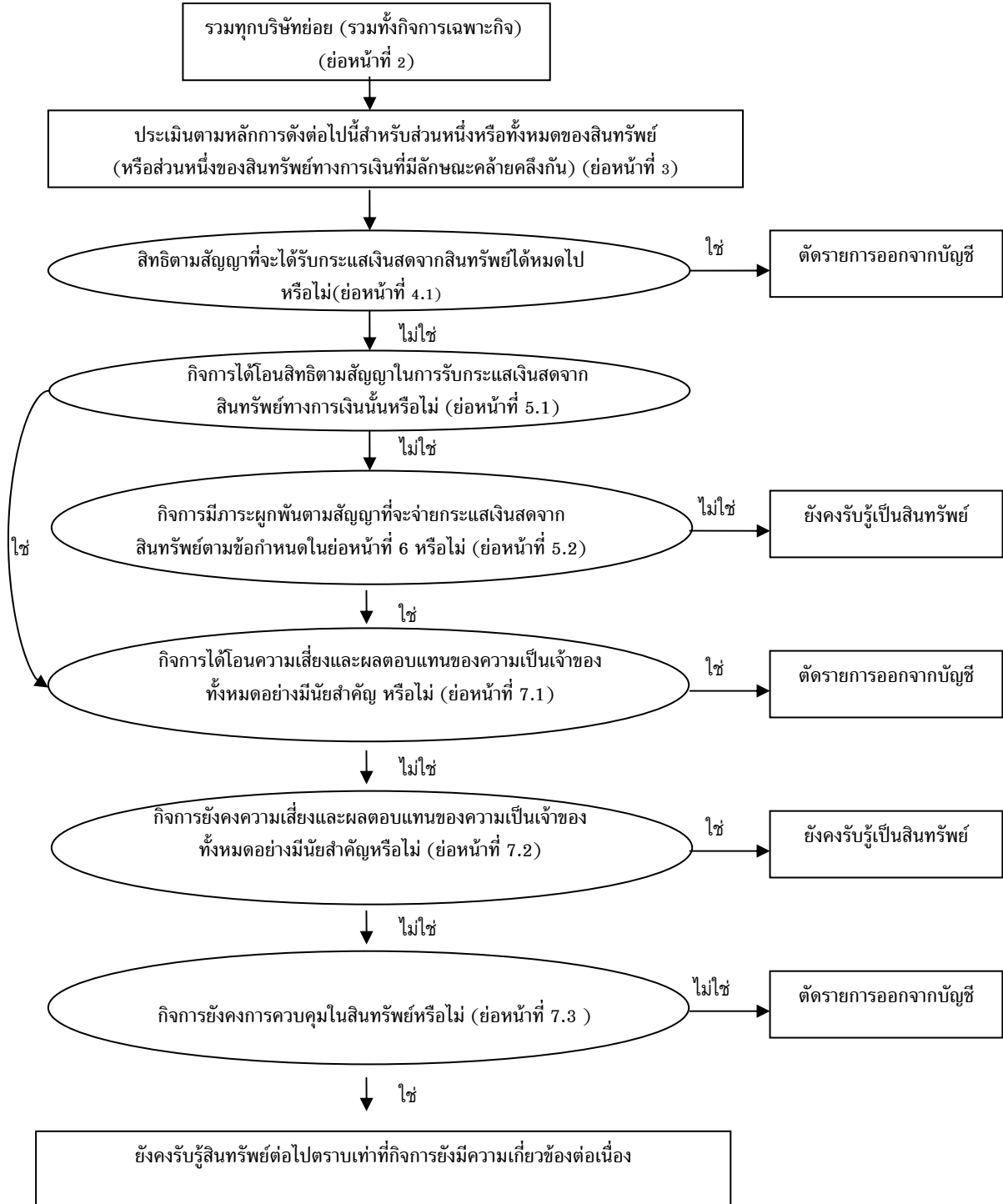
ภาคผนวก ข

แนวทางในการนำมาปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

การตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน

ข1 แผนภูมิดังต่อไปนี้แสดงการประเมินว่าสินทรัพย์ทางการเงินจะถูกตัดรายการออกจากบัญชีหรือไม่



การจัดการซึ่งทำให้กิจการยังคงสิทธิในการรับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน แต่มีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับผู้รับรายใดรายหนึ่งหรือหลายรายย่อหน้าที่ 5.2

- ข2 เมื่อสถานการณ์ที่ระบุในย่อหน้าที่ 5.2 (เมื่อกิจการยังคงสิทธิในการรับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน แต่มีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับผู้รับรายใดรายหนึ่งหรือหลายราย) เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น หากกิจการเป็นทรัสต์ และจ่ายผลประโยชน์ในสินทรัพย์ทางการเงินที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินอ้างอิงซึ่งตนเองเป็นเจ้าของและให้บริการสินทรัพย์ทางการเงินนั้นให้แก่ผู้ลงทุน ในกรณีดังกล่าว สินทรัพย์ทางการเงินนั้นถือว่าเข้าเงื่อนไขสำหรับการตัดรายการออกจากบัญชีหากเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุในย่อหน้าที่ 6 และ 7
- ข3 ในการนำย่อหน้าที่ 6 มาปฏิบัติ กิจการอาจเป็นผู้ออกสินทรัพย์ทางการเงิน หรือเป็นกลุ่มกิจการที่รวมบริษัทย่อย ซึ่งได้รับโอนสินทรัพย์ทางการเงินมาและส่งต่อกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นให้กับผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลที่สามที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

การประเมินการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของ (ดูย่อหน้าที่ 7)

- ข4 ตัวอย่างในกรณีที่กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ
- ข4.1 การขายสินทรัพย์ทางการเงินโดยไม่มีเงื่อนไข
- ข4.2 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับสิทธิในการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวที่มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่มีการซื้อคืน
- ข4.3 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายซึ่งมีฐานะขาดทุนอย่างมาก เช่น สิทธิที่จะซื้อหรือขายซึ่งอยู่ในฐานะการขาดทุน และมีความเป็นไปได้สูงที่จะไม่มีกำไรในอนาคต ก่อนที่สิทธิดังกล่าวจะหมดอายุ
- ข5 ตัวอย่างกรณีที่กิจการยังคงความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ
- ข5.1 รายการขายและซื้อกลับคืน ซึ่งราคาซื้อคืนคือราคาที่ถูกระบุไว้ หรือ คือ ราคาขายบวกด้วยผลตอบแทนของผู้ให้กู้ยืม
- ข5.2 สัญญาการให้ยืมหลักทรัพย์
- ข5.3 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับธุรกรรมการแลกเปลี่ยนผลตอบแทนรวมซึ่งจะรับโอนความเสี่ยงด้านการตลาดกลับมาที่กิจการ
- ข5.4 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับสิทธิที่จะซื้อหรือขายซึ่งอยู่ในฐานะได้กำไรอย่างมาก (เช่น สิทธิที่จะซื้อหรือจะขายซึ่งอยู่ในฐานะได้กำไร และมีความเป็นไปได้สูงที่จะไม่เกิดขาดทุนก่อนหมดอายุ)
- ข5.5 การขายลูกหนี้ระยะสั้นซึ่งกิจการค้าประกันการชดเชยให้กับผู้รับโอนในกรณีที่อาจมีขาดทุนจากการให้สินเชื่อเกิดขึ้น

- ข6 หากกิจการพิจารณาว่าผลที่เกิดขึ้นจากการโอนทำให้กิจการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ที่โอน กิจการไม่รับรู้สินทรัพย์ที่โอนอีกในอนาคต ยกเว้นกรณีที่เกิดการซื้อสินทรัพย์ที่โอนกลับคืนมาโดยการทำรายการใหม่

การประเมินการโอนการควบคุม

- ข7 กิจการไม่มีการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนหากผู้รับโอนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ที่โอน กิจการยังคงมีการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนหากผู้รับโอนไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ที่โอน ผู้รับโอนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ที่โอนหากสินทรัพย์ดังกล่าวมีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่อง เนื่องจากผู้รับโอนสามารถซื้อสินทรัพย์ที่โอนกลับคืนมาได้จากตลาดหากผู้รับโอนจำเป็นต้องส่งคืนสินทรัพย์ให้กับกิจการ ตัวอย่างเช่น ผู้รับโอนอาจมีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ที่โอนหากสินทรัพย์ที่โอนอยู่ภายใต้สัญญาสิทธิเลือกที่จะซื้อหรือจะขายที่อนุญาตให้กิจการซื้อสินทรัพย์นั้นกลับคืนมา แต่ผู้รับโอนสามารถหาสินทรัพย์ที่โอนได้ทันทีจากตลาด หากกิจการมีการใช้สิทธิ ผู้รับโอนไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ที่โอนหากกิจการยังคงมีสัญญาสิทธิเลือกที่จะซื้อหรือจะขายดังกล่าวอยู่ และผู้รับโอนไม่สามารถหาสินทรัพย์ที่โอนได้ทันทีจากตลาด หากกิจการมีการใช้สิทธิ
- ข8 ผู้รับโอนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ที่โอนเฉพาะเมื่อผู้รับโอนสามารถขายสินทรัพย์ที่โอนได้ทั้งจำนวนให้กับบุคคลที่สามที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน และสามารถใช้สิทธิดังกล่าวได้โดยฝ่ายเดียวและโดยไม่มีการกำหนดข้อจำกัดเพิ่มเติมในการโอน คำถามที่สำคัญคืออะไรที่ผู้รับโอนสามารถทำได้ในทางปฏิบัติซึ่งไม่ใช่สิทธิตามสัญญาที่ผู้รับโอนจะต้องกังวลว่าจะอะไรที่สามารถทำได้กับสินทรัพย์ที่โอน หรืออะไรคือข้อห้ามตามสัญญาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
- ข8.1 สิทธิตามสัญญาในการจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนมีผลกระทบในทางปฏิบัติเพียงเล็กน้อยหากไม่มีตลาดสำหรับสินทรัพย์ที่โอนและ
- ข8.2 ความสามารถในการจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนมีผลกระทบในทางปฏิบัติเพียงเล็กน้อยหากไม่สามารถใช้สิทธิได้อย่างเป็นอิสระสำหรับเหตุผลดังกล่าว
- ข8.2.1 ความสามารถของผู้รับโอนในการจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนจะต้องเป็นอิสระจากการจัดการของบุคคลอื่น (กล่าวคือ ต้องเป็นความสามารถโดยฝ่ายเดียว) และ
- ข8.2.2 ผู้รับโอนต้องสามารถจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนโดยไม่มีความจำเป็นที่จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการโอน เช่น เงื่อนไขเกี่ยวกับการให้บริการสินทรัพย์ที่ถูกให้ยืม หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายที่ให้กับผู้รับโอนในการซื้อคืนสินทรัพย์

ข9 การที่ผู้รับโอนไม่อาจขายสินทรัพย์ที่โอนเพียงอย่างเดียวไม่ได้หมายความว่าผู้โอนยังคงมีการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอน อย่างไรก็ตาม หากสิทธิที่จะขายหรือการค้ำประกันจำกัดผู้รับโอนจากการขายสินทรัพย์ที่โอน ส่งผลให้ผู้โอนยังคงมีการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอน ตัวอย่างเช่น หากสิทธิที่จะขายหรือการค้ำประกันมีมูลค่าเพียงพอที่จะทำให้ผู้รับโอนไม่ขายสินทรัพย์ที่โอน เนื่องจากในทางปฏิบัติผู้รับโอนจะไม่สามารถขายสินทรัพย์ที่โอนให้กับบุคคลที่สามได้โดยไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดอื่นที่คล้ายคลึงกัน ผู้รับโอนจึงถือสินทรัพย์ที่โอนไว้เพื่อการรับชำระภายใต้การค้ำประกันหรือสิทธิที่จะขาย ภายใต้สถานการณ์นี้ผู้โอนยังคงมีการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอน

การโอนที่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการออกจากบัญชี

- ข10 กิจการอาจยังคงสิทธิในบางส่วนของดอกเบี้ยของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยถือเป็นค่าตอบแทนในการให้บริการสินทรัพย์เหล่านั้น ส่วนของการจ่ายดอกเบี้ยที่กิจการสละสิทธิ์เมื่อเลิกสัญญา หรือโอนสัญญาให้บริการ จะมีการปันส่วนไปยังสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการ ส่วนของการจ่ายดอกเบี้ยที่กิจการไม่ได้สละสิทธิ์คือลูกหนี้ดอกเบี้ย (interest-only strip receivable) ตัวอย่างเช่น หากกิจการไม่ได้สละสิทธิ์ดอกเบี้ยใดๆ เมื่อมีการเลิกสัญญาหรือโอนสัญญาการให้บริการ ส่วนต่างของดอกเบี้ยทั้งหมดคือลูกหนี้ดอกเบี้ย (interest-only strip receivable) เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 14 มาปฏิบัติ มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่เกิดจากการให้บริการและลูกหนี้ดอกเบี้ย (interest-only strip receivable) จะมีการใช้ในการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีของลูกหนี้ระหว่างส่วนของสินทรัพย์ที่ถูกตัดรายการออกจากบัญชีและส่วนที่ยังคงรับรู้อยู่ในบัญชี หากไม่มีการระบุค่าธรรมเนียมในการให้บริการหรือค่าธรรมเนียมที่จะได้รับและคาดว่าจะไม่สามารถชดเชยการให้บริการได้อย่างเพียงพอ นั้น ให้รับรู้หนี้สินจากการให้บริการด้วยมูลค่ายุติธรรม
- ข11 เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของส่วนที่ยังคงรับรู้และส่วนที่มีการตัดรายการออกจากบัญชีเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 14 มาปฏิบัติ กิจการต้องนำข้อกำหนดเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาปฏิบัติเพิ่มเติมจากย่อหน้าที่ 15

การโอนที่ไม่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการออกจากบัญชี

- ข12 ต่อไปนี้คือการนำหลักการตามย่อหน้าที่ 16 มาปฏิบัติหากกิจการมีการค้ำประกันผลขาดทุนจากการไม่ได้รับชำระเงินจากสินทรัพย์ที่โอน ทำให้สินทรัพย์ที่โอนไม่สามารถถูกตัดรายการออกจากบัญชีได้ เนื่องจากกิจการยังคงความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญของสินทรัพย์ที่โอน สินทรัพย์ที่โอนยังคงต้องถูกรับรู้ทั้งจำนวนและสิ่งตอบแทนที่ได้รับจะต้องถูกรับรู้เป็นหนี้สิน

ความเกี่ยวข้องต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอน

ข13 ต่อไปนี้คือตัวอย่างของการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้องภายใต้ย่อหน้าที่ 17

สินทรัพย์ทุกชนิด

หากกิจการค้าประกันในการจ่ายชำระผลขาดทุนจากการไม่ได้รับชำระเงินจากสินทรัพย์ที่โอน ทำให้สินทรัพย์ที่โอนไม่สามารถถูกตัดรายการออกจากบัญชีได้ตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องต่อเนื่อง ณ วันที่มีการโอน สินทรัพย์ที่โอนต้องถูกวัดมูลค่าด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าของ (1) มูลค่าตามบัญชี และ (2) จำนวนเงินสูงสุดของสิ่งตอบแทนที่ได้รับซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระคืน (จำนวนเงินที่ค้าประกัน) หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะมีการรับรู้เมื่อเริ่มแรกด้วยจำนวนเงินที่ค้าประกันบวกด้วยมูลค่ายุติธรรมของการค้าประกัน (ซึ่งโดยทั่วไปคือสิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับการค้าประกัน) หลังจากนั้น มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรกของการค้าประกัน จะมีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเข้าตามหลักภาวะผูกพัน (ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญากับลูกค้า (เมื่อมีการประกาศใช้)) และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์จะมีการลดลงด้วยขาดทุนจากการด้อยค่า